

Sygn. akt I C 856/16 upr.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 czerwca 2016 r. złożonym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością S.K.A. w W. domagał się od pozwanego L. K. zapłaty kwoty 713,84 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazano, iż pozwany zawarł w dniu 8 października 2011 r. z (...) S.A. umowę o świadczenie usług w zakresie dostarczania programów telewizyjnych i/lub radiowych oraz udostępnienia urządzenia dekodującego. Pozwany nie wykonał obowiązków wynikających z umowy.

W dniu 25 sierpnia 2016 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym (k. 4).

W ustawowym terminie pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając o w całości (k. 6-7). Przyznał, iż zawarł umowę, o której mowa w pozwie. Podniósł, iż kara umowna jest rażąco wygórowana. Opóźnienie w zwrocie dekodatorów nie było przez niego zawinione. Wynikało ze złego stanu zdrowia.

Postanowieniem z dnia 28 września 2016 r. (k. 9v) Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Węgrowie.

W pismach oraz przed Sądem powód popierał powództwo. Pozwany wnosił o jego oddalenie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 8 października 2011 r. pozwany zawarł z (...) S.A. w W. umowę abonencką na 36 miesięcy na warunkach promocyjnych: (...). Otrzymał od operatora kartę dekodującą o numerze (...) oraz dekodery cyfrowy z Id kontraktu(...) (umowa k. 20-22).

W dniu 3 kwietnia 2015 r. (...) S.A. wystawił notę obciążeniową na kwotę 680 złotych tytułem kar za niezwrócenie w terminie udostępnionych sprzętów: (...) i d6db – (...) (nota obciążeniowa, k. 23).

W dniu 1 czerwca 2015 r. pozwany zwrócił dekodery cyfrowe: (...) i (...) (protokół, k. 67).

W dniu 14 grudnia 2015 r. (...) S.A. w W. zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności, której przedmiotem był m. in. wierzytelność względem pozwanego (umowa, k. 24-26, częściowy wykaz wierzytelności, k. 27).

Sąd obdarzył wiarygodnością dowody z dokumentów prywatnych złożonych przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie niewątpliwym jest, iż pozwanego i poprzednika prawnego powoda łączyła umowa o świadczenie usług. Okoliczność ta została przyznana w sprzeciwie od nakazu zapłaty.

Nie budzi także wątpliwości, iż pierwotny wierzyciel zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności, która obejmuje między innymi wierzytelność w stosunku do pozwanego.

W tym miejscu należy zauważyć, iż podnoszony przez pozwanego zarzut, iż do skuteczności umowy przelewu niezbędna jest zgoda dłużnika, nie znajduje uzasadnienia w obowiązujących przepisach. Art. 509 k.c. i następne nie wymagają zgody dłużnika na dokonanie przelewu wierzytelności.

Istotą sporu w niniejszej sprawie jest kwestia czy zasadnym jest żądanie powoda od pozwanego zapłaty kary umownej w kwocie wskazanej w pozwie z tytułu nieterminowego zwrotu dekodatorów otrzymanych przy zawarciu umowy.

Kwestię tę reguluje § 11 pkt 12 Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych telewizji satelitarnej przez (...) S.A. Stanowi on, że w przypadku rozwiązania bądź wygaśnięcia Umowy abonenckiej, abonent jest zobowiązany do zwrotu udostępnionego mu Urządzenia i Karty, na własny koszt, w terminie 30 dni od rozwiązania / wygaśnięcia Umowy Abonenckiej w Autoryzowanych Punktach Sprzedaży (...) lub na adres (...): ul. (...), W.. Aktualizowana na bieżąco lista Autoryzowanych Punktów Sprzedaży (...), które przyjmują zwracane Urządzenia i Karty, jest dostępna na stronie internetowej (...) oraz pod numerem infolinii (...).

Nie budzi wątpliwości, iż pozwany zwrócił te urządzenia w dniu 1 czerwca 2015 r. w jednym z autoryzowanych punktów (...). Okoliczność ta nie była kwestionowana przez stronę powodową.

Z treści umowy wynika, iż została ona zawarta w dniu 8 października 2011 r. na okres 36 miesięcy na promocyjnych warunkach: „(...)”, a więc do 8 października 2014 r.

Jednocześnie punkt 7i umowy stanowi, że umowa ulega przedłużeniu na kolejne 12 miesięcznych okresów (okresy dodatkowe), chyba że w (...) przewidziano inny czas trwania okresu dodatkowego, o ile abonent nie złoży na piśmie oświadczenia o przekształceniu umowy co najmniej na jeden okres rozliczeniowy przed upływem terminu obowiązywania okresu podstawowego lub okresu dodatkowego

W przedmiotowej umowie brak takiego postanowienia. Ponadto zgodnie z ogólną regułą dowodową zawartą w art. 6 k.c. powód nie wykazał, aby pozwany złożył na piśmie oświadczenie o przekształceniu umowy.

Powód nie wykazał również, aby nie później niż na trzy okresy rozliczeniowe przed upływem okresu podstawowego (lub odpowiednio danego okresu dodatkowego) abonent (pozwany) złożył oświadczenie na piśmie, iż wyraża zgodę, aby umowa abonencka wygasła z ostatnim dniem okresu podstawowego (lub odpowiednio danego okresu dodatkowego).

Tym samym zdaniem Sądu czas obowiązywania przedmiotowej umowy zgodnie z punktem 7i uległ przedłużeniu na kolejne 12 miesięcznych okresów, a więc do 8 października 2015 r.

Powód nie wykazał, iż przedmiotowa umowa została rozwiązana w dniu 10 lutego 2015 r. Nie poparł tego stwierdzenia żadnymi dowodami.

Zdaniem Sądu należy zgodzić się ze stanowiskiem pozwanego, iż wzorzec umowny powinien być sformułowany jednoznacznie i w sposób zrozumiały. Wynika to jednoznacznie z treści przepisu art. 385 § 2 zd. 1 k.c.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie powód nie sprostał powyższemu obowiązkowi. Dlatego też zastosowanie znajdzie tutaj art. 385 § 2 zd. 2 k.c., zgodnie z którym postanowienia niejednoznaczne tłumaczy się na korzyść konsumenta.

Skoro pozwany nie złożył oświadczenia w określonym umową terminach o przekształceniu umowy, uległa ona przedłużeniu o kolejne 12 miesięcznych okresów, tj. do 8 października 2015 r. Tym samym pozwany zwrócił urządzenia w terminie. Dlatego też w przedmiotowej sprawie nie znajdzie zastosowania pkt 13 Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych telewizji satelitarnej przez (...) S.A. dotyczący nałożenia kary umownej na Abonenta.

Dlatego też Sąd oddalił powództwo.

Mając powyższe na względzie, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

/SSR Adam Supel/

Za zgodność z oryginałem: